

heller ikke noget rigtigt Princip. Forholdet er dog det, at visse af de gamle har nogen Arbejdsevne i Behold, naar de er 65, ikke alle er Oldinge i den Alder. Adskillige har desuden opsparret en lille Kapital, som de i de første Aar derefter kan spæde til Aldersrenten. Men naar de gamle bliver 80, har de neppe mere Kapital tilbage og i hvert Fald sjældent nogen Arbejdsevne. Der bør efter vor Formening ydes større Understøttelse til gamle i den Alder end til 65-aarige, idet disse i og for sig er gunstigere stillet. Ved at foretage denne Ændring skaber man et retfærdigere Forhold, og den har den gode Side, at den i alt Fald i Øjeblikket ikke vil koste Samfundet ret meget. Det skal jeg senere komme tilbage til. Naar det i vort Forslag hedder: „fra vedkommendes fyldte 65de Aar at regne“, skal det forstaas saaledes, at hvis Ansøgeren om Aldersrente f. Eks. er 67 Aar gammel, faar han naturligvis Rente efter den for 67-aarige gældende Takst, men tre Aar efter træder Bestemmelsen om de 10 pCt. Tillæg i Kraft for hans Vedkommende, saaledes at han altsaa, naar han er fyldt 70, er berettiget til Rente efter den for 67-aarige gældende Takst plus 10 pCt. Det næste 10 pCt. Tillæg vil han saa faa, naar han bliver 75 Aar.

Den sidste Ændring, vi tillader os at foreslaa, angaar Forskels-hjælpen. Forskels-hjælpen er den Hjælp, som nu ydes de gamle med $\frac{4}{5}$ af Forskellen mellem det, der tilkommer dem efter Aldersrenteloven, og det, de tidligere fik i Understøttelse. Efter Loven skal dette Tillæg nedsættes hvert Aar med $\frac{1}{5}$, indtil det bortfalder om 5 Aar. Ydelsen af denne Forskels-hjælp bøder, som sagt, i høj Grad paa de lave Takster, og jeg vil slaa fast, at de gamle kan simpelt hen ikke undvære den. Bestemmelsen vil føre til, at vi i Løbet af 5 Aar fradrager 5 Mill. Kr. af den Understøttelse, der ydes de gamle, og det samtidig med, at de bliver ældre og ældre. Jeg tror, at den højtærede Minister bliver nødt til at gaa ind paa et Forslag som det, vi her stiller, at Forskels-hjælpen bevares. Paa den anden Side maa jeg erkende, at Forskels-hjælpens Bevarelse betyder, at der skabes en vis Ulighed mellem de understøttede, idet de nytillkommende bliver ringest stillet. De gamle, der hørte under Alderdomsunderstøttelsesloven, og som derfor nu kan faa Forskels-hjælpen, vil i Virkeligheden blive bedre stillet end de efter den nye Lov tilkommende understøttede. Naar vi alligevel vover at foreslaa dette, ligger Forsvaret derfor i, at de, der havde faaet Alderdomsunderstøttelse efter den gamle

Lov, som Regel er betydelig ældre end de, der først faar Understøttelse efter den nye Lov, og at deres Arbejdsevne derfor maa antages at være ebbet ud. Dertil kommer, at hvis Rigsdagen vedtager vort Forslag om Forhøjelse med 10 pCt. hvert 5te Aar, vil Forskels-hjælpen af sig selv glide bort. Man vil altsaa ikke blive nødt til at berøve de gamle noget, men Forskels-hjælpen glider af sig selv bort, efterhaanden som 10 pCt. Tillæget ydes. Lad mig nævne et enkelt Eksempel. Hvis et 65-aarigt Ægtepar i en Provinsby nu har 200 Kr. i Forskels-hjælp, vil denne Forskels-hjælp, naar Ægteparret bliver 70 Aar, gaa ned med 80 Kr., idet der tilkommer dem dette Beløb lagt til deres Rente, naar Forslaget om de 10 pCt. Tillæg hvert 5te Aar vedtages; saa vil dette Ægtepar faa 800 Kr. i Understøttelse plus 10 pCt. eller 80 Kr., i alt 880 Kr., og deres Forskels-hjælp vil samtidig være bragt ned paa 120 Kr. 5 Aar længere frem i Tiden vil de igen faa 80 Kr. lagt til, og deres Forskels-hjælp vil blive bragt ned paa 40 Kr.; en Dag vil man altsaa faa fuldstændig Lighed mellem de nye og de gamle understøttede.

Nu har jeg jo erfare, hvorledes den højtærede Minister trods sin Velvillie overfor det Forslag, der forelaa her vedrørende Enkebørn, fordybede sig meget stærkt i økonomiske Betragtninger, og jeg ved, at lige saa snart man rører ved et socialt Forslag her paa Ting, kommer den højtærede Minister med sine økonomiske Betragtninger. Det er ganske ejendommeligt, Ministeren er jo ikke Jyde, men alligevel spørger han straks: Hvad koster det? Jeg skal erkende, at det Forslag, her foreligger, betyder en Merudgift. Man kan ikke faa noget for ingenting, alt, hvad man skal have, koster naturligvis Penge, men her koster det langtfra saa meget, som visse ærede Medlemmer i dette Ting indbilder sig, det er langtfra saa mange Millioner, som der har været nævnt. Paa den anden Side er det meget vanskeligt paa Forhaand at opgøre, hvad det vil koste. En hel Del afhænger af Skøn. Man kender f. Eks. ikke Udstrækningen af Ydelsen af de 25 pCt., man ved ikke, hvor mange Kommuner der er gaaet over til at yde dette Tillæg — det er jo en frivillig Sag —, og heller ikke, hvor mange Personer indenfor de enkelte Kommuner der har været særlig uheldigt stillet. Og naar man lader Loven ogsaa omfatte dem, der ikke har været gift, har man ikke noget at bygge paa med Hensyn til, hvad det vil koste, ligesom vi med Hensyn til Brændselshjælp ikke ved, hvor mange af de enligt stillede der har egen Husstand, og heller